

er saaledes med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning mod Søiden, hvad det foreliggende Lovforslag byder i Sammenligning med Regjeringsforslaget. — Naar vi nu gaa til de andre Foranstaltninger, der ere foreslaaede, skal jeg først dvæle ved det faste Støttepunkt, der er tilsigtet tilveiebragt for Flaaden ved Aggersøund. Med Hensyn til Forsvaret mod Havet, mod Angreb af fjendtlige Skibe byder Lovforslaget omtrent det Samme som Regjeringens Forslag; men Lovforslaget foreslaar desuden en Bevilling af 1 1/2 Million Kroner til en Befæstning af Aggersøund mod Landsiden. Det er jo ikke noget overordentligt stort Beløb, som dertil skal medgaa, og af økonomiske Hensyn var der vel neppe nogen Grund til at fraraade Foranstaltningen; men jeg anser en saadan Befæstning for at være temmelig overflødig, ja under visse Forhold vilde jeg endogsaa kunne betragte den som skadelig, idet saadanne Befæstningsanlæg nødvendigvis ville føre til, at man binder en Del af Hæren til deres Forsvar; men derved svækker man den Del af Hæren, som skal imødegaa Landgangsforøg. Til Fordel for en saadan Befæstning kunde man anføre, at den sikker Flaaden mod de Angreb, der kunne føres af en mindre Styrke, som kastes i Land der i Nærheden. Jeg tror dog ikke, at denne Grund har Stort at betyde, thi en saadan mindre Styrke vil aldrig kunne komme til at øve nogen væsentlig Virkning paa de Skibe, som ere stationerede i Aggersøund, og som overhovedet ikke ere bestemte til at ligge bestandig fortløbende der, men kun skulle ty dertil, naar de ere trengte af en overlegen Fjende eller ville oppebie det gunstige Dieblis, for at rette et vellykket Stød mod Fjenden. At ville forsvare Aggersøund til Lands, efterat en fjendtlig Hær har faaet fast Fod paa Sjælland, anser jeg ikke for at være i og for sig nødvendigt. — Dernæst foreslaar Lovforslaget under Post 8 2 Millioner Kr. til et Befæstningsanlæg paa jydsk Kyst. Nu skal jeg ikke benægte, at der kan være Forhold, under hvilke det kunde være ønskeligt at have et Befæstningsanlæg paa jydsk Kyst, for at en Del af Hæren kunde vedblive at have fast Fod der; men, naar man som Hovedgrund for et saadant Anlæg har anført, at det skulde udføres, for at den Del af Hæren, der var efterladt i Sjælland, kunde søge derhen, naar den, trængt af Fjenden, blev nødsaget til at forlade Landsdelen og søge over til Sjælland, saa tror jeg ikke, at den Grund har Meget at betyde. En saadan mindre Styrke vil sandsynligvis kunne komme bort paa lettere Maade, uden at dertil behøves Befæstningsanlæg. Stedet for et saadant Anlæg er ikke nøiere angivet i Lovforslaget, men jeg har Grund til at tro, at man væsentlig og nærmest har tænkt sig Helgenæs. Dette Punkts Betydning som Retraitepunkt for en Hærstyrke i Sjælland, tror jeg, vil blive overordentlig ringe, naar Fjenden er Herre til Søen, ja jeg tror endogsaa,

at Opholdet der vil for en Hærstyrke blive mindre behageligt. — Ved Lillebelt foreslaaer Lovforslaget slet ikke noget Anlæg. Nu fremgaar det vistnok af mine tidligere Udtalelser, at der ikke er tillagt dette Fort ved Skjærbaet Mølle nogen overordentlig stor Betydning; men det har dog saamegen Betydning, at jeg ikke troer, man bør undlade dets Anlæg. I Tilfælde af en udbrudende Krig, maa det jo være Fjendens første Opgave at søge at afbryde Forbindelsen mellem Landsdelene, og dertil har han jo forskellige Veie at gaa. Hvad Storebelt angaaer, maa man haabe, at, naar en Del af Flaaden ved Kjøbenhavns Befæstning mod Søiden er frigjort, vil man kunne lægge Fjenden væsentlige Hindringer iveien der. At dele denne Flaadefdeling yderligere og sende nogle af Skibene til Lillebelt, vil vistnok være utilraadeligt. Nu er det vistnok ikke usandsynligt, at Fjenden vil sende store Panterskibe gennem Lillebelt. Dertil er Farvandet, skjønndt dybt nok, for snevert og bugtet. Hvad han derimod vil gjøre, er at sende sine lettere Krydsere derigjennem, og de ere tilstrækkelige til at afbryde Forbindelsen mellem Sjælland og Sjælland; men til at forhindre Saaband vil Fortet ved Skjærbaet-Mølle kunne gjøre væsentlig Nytte. — Det er saaledes de Indvendinger, jeg har mod det Lovforslag, som nu foreligger til Forhandling. I Modsetning dertil troer jeg at kunne paastaa, at det, som er foreslaaet af Regjeringen, yder saa Meget, som vi overhovedet maa antages at være istand til at yde, og giver saa god Sikkerhed for et kraftigt ført Forsvar af Landet, som man kan forlange. Sa, jeg troer endmere, at, naar disse Foranstaltninger ere trufne, og den rette Mand er tilstede i Folket, vil en Fjende betænke sig to Gange, inden han fører et Angreb paa Sjælland eller særlig Kjøbenhavn, for derved enten at undertrykke Landet eller tvinge det ind paa en Vej, som dets Regjering ellers ikke var villig til at slaa ind paa.

Det Udvalg, som var nedsat i det aubet Thing for at behandle dette Lovforslag, delte sig i et Flertal og et Mindretal, og det et ganske anseeligt Mindretal. Dette Mindretal sluttede sig i alt Væsentligt til Regjeringsforslaget, og kun paa enkelte Punkter stillede det Forslag til Forandringer i det, som af Regjeringen var forlangt. Foruden de Ændringsforslag, som dette Mindretal stillede, og som jo ikke kom til Afstemning, da Flertallets Forslag blev vedtaget, og Mindretallets Forslag saaledes maatte betragtes som bortfaldet, har Mindretallet tillige i sin Betænkning udtalt Ønsker og Forventninger om, hvad Regjeringen fremtidig maatte agte at gjøre paa dette Omraade. Det første Ændringsforslag, som Mindretallet stillede — jeg holder mig her ikke saa nær til Foramen for Mindretallets Forslag, men holder mig mere til dets Indhold — angik det af Regjeringen foreslaaede Fort paa Middelfrunders Nordspids.